

2002-03-06

LS 0104-0222

Landstingsstyrelsen

Motion 2001:17 av Sunhild Dietrich-Larsson m fl (mp) om skapande av forskningsprogram kring barn med neuropsykiatriska störningar

Föredragande landstingsråd: Andres Käarik

ÄRENDET

Motionärerna föreslår att ett forskningsprogram skapas kring barn med neuropsykiatriska störningar.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Landstingsrådsberedningen föreslår landstingsstyrelsen föreslå landstingsfullmäktige besluta

att uppdra åt hälso- och sjukvårdsnämnden att tillsammans med KSL utreda formerna för gemensamma forskningsprogram och kompetenscentra rörande barn med neuropsykiatriska störningar

att uppdra åt hälso- och sjukvårdsnämnden att utreda hur forskning och kompetens när det gäller barn med neuropsykiatriska störningar kan utvecklas inom hälso- och sjukvården

att i övrigt anse motionen behandlad.

Stockholms läns landsting och Kommunförbundet Stockholms län (KSL) har nyligen tagit fram en gemensam policy med riktlinjer för barn och ungdomar som behöver särskilt stöd (BUS). Barnets rätt till bedömning/utredning lyfts fram liksom rätten till strukturerad förskole- och skolmiljö med särskild anpassad pedagogik och stödinsatser till anhöriga. Dessutom skall en plan för utbildningsinsatser till nyckelpersoner tas fram. Landstinget skall initiera utbildningsinsatserna. Landstinget och kommunerna skall aktivt medverka i utbildningsinsat-

Bilagor

1 Motion

2 Hälso- och sjukvårdsnämndens yttrande

2002-01-29

2002-03-06

LS 0104-0222

serna och avsätta resurser för stöd och metodutveckling. Nästa steg i samverkan är att diskutera ett gemensamt forskningsprogram och gemensamma kompetenscentra.

För att utveckla samarbetet på länsnivå kring barn och ungdomar som behöver särskilt stöd har ett särskilt politiskt forum inrättats. Dessutom finns en samarbetsorganisation kallad (BUS-SAM) med företrädare för kommunerna och landstinget. Producenter och beställare finns med i detta samarbete. Dessa organ kan bereda frågor som rör forskningsprogram och kompetenscenter.

Det är viktigt med en samlad och entydig information om barn med neuropsykiatriska störningar. Det förutsätter en kunskapsuppbyggnad inom detta område. En dialog bör därför inledas med Karolinska institutet. En internationell utblick bör finnas med i arbetet. Hälso- och sjukvårdsnämnden ges därför i uppdrag att tillsammans med olika aktörer belysa hur forskning och kompetens kan utvecklas inom hälso- och sjukvården när det gäller barn med neuropsykiatriska störningar. Det är dock viktigt att påtala att grundforskning är en statlig uppgift.

Det pågår ett arbete mellan olika aktörer inom sjukvården i södra länsdelen för att förbereda ett resurscenter med utbildning, telefonrådgivning och informationsaktiviteter när det gäller barn med neuropsykiatriska störningar.

Ralph Lédel

Andres Käarik

Christer G Wennerholm

ÄRENDET OCH DESS BEREDNING

Sunhild Dietrich-Larsson m fl (mp) har i en motion (bilaga), väckt den 3 april 2001, föreslagit landstingsstyrelsen föreslå landstingsfullmäktige besluta *att* uppdra åt hälso- och sjukvårdsnämnden att tillsammans med berörda instanser snarast initiera ett forskningsprogram enligt motionens intentioner.

Yttrande har inhämtats från hälso- och sjukvårdsnämnden.

Hälso- och sjukvårdsnämnden har den 29 januari 2002 avgett yttrande (bilaga).

S-ledamöterna *reserverade sig* till förmån för sitt förslag som är likalydande med nämndens yttrande förutom de två sista styckena som utgår.

V-ledamöterna *reserverade sig* till förmån för sitt förslag *att* bifalla motionen.

Mp-ersättaren antecknade följande *särskilda uttalande*.

”Motionssvaret från hälso- och sjukvårdsförvaltningen handlar tyvärr inte om samma sak som miljöpartiet förordar i motionen. Sedan 1992 har miljöpartiet i olika motioner försökt förklara nödvändigheten av en forskningsinsats kring dessa barn. Redan då tyckte vi att det fanns för mycket oklarheter kring den enskildes problem. Under nittiotalets hårda besparingskrav har problemen bara blivit fler. Föreliggande förslag innehåller en uppräkningslista av de olika insatser som numera finns utarbetade och skall sättas i verket vilket är bra. Men orsakssammanhangen är fortfarande höljda i dunkel och viljan att lyfta på slöjan finns tydligen lika litet i dag som tidigare.

Konsekvensbeskrivningar måste upprättas i det enskilda fallet för att se till det enskilda barnets situation och behov. Nu måste vi komma till skott om inte ytterligare barn skall fara illa. Försök och projekt är bra men grundforskning är bättre när det handlar om dessa problemställningar.”

Landstingsrådsberedningen behandlade ärendet den 6 mars 2002.